

Je Evropská unie otevřeným domem nebo zapečetěnými dveřmi?

Liudmila Kashpurova

Jak se Evropská unie vypořádá s imigračními výzvami? Jak může rozvíjet společnou migrační a azylovou politiku, když země v okolí Středoziemního moře a země ve Skandinávii se setkávají s různými výzvami? Jak Evropská unie kooperuje se zeměmi mimo EU?

Na tyto otázky se snažil odpovědět dánský ministr spravedlnosti Morten Bødskov, kyperský velvyslanec pro Evropské věci Andreas D. Mavroyiannis a odborná asistentka na Kodaňské Univerzitě Rebecca Adler-Nissen na tiskové konferenci s názvem: „Otevřený dům nebo zapečetěné dveře? Evropské unie a imigrace“. Konference se uskutečnila 30. října v Kodani.

Rebecca Adler-Nissen během své řeči několikrát připomněla arabské jaro a jeho dopad na současné debaty v Evropě, které se tykají imigrace. Podle ní je hlavním důsledkem, že evropské státy pochopili, že imigrační a azylová politika je pro každý členský stát kontroverzní a že Evropská Unie má velmi limitovanou kontrolu nad tím, co se děje za jejími hranicemi.

Proto je velmi důležitá jak spolupráce mezi jednotlivými členy Evropské unie, tak i kooperace Evropské unie s jinými státy.

Spolupráce mezi členskými státy EU by se měla promítnout do vytváření společných imigračních zákonů. To je však podle Rebecce Adler-Nissen velice sporná otázka, jelikož takové řešení může být některými zeměmi považované za porušení národní suverenity a práva rozhodovat o tom „koho pouštíme do své země“. Na druhou stranu, společný schengenský prostor zavazuje ke spolupráci a solidaritě mezi členskými státy.

Se státy mimo EU je potřeba najít dlouhodobou imigrační strategii, což je občas velice obtížně a kontroverzní. Rebecca Adler-Nissen uvedla v tomto kontextu domluvu mezi některými státy severní Afriky (včetně „Kadáfího Libye“) a členskými státy EU před arabským jarem. Jako příklad této spolupráci byla označena domluva Berlusconi a Kadáfího - systém „my od vás kupujeme ropu a vy udržujete uchazeče o azyl na svém teritoriu“ vedl k tomu, že Evropská unie v tu dobu přijala ze zemí severní Afriky velmi málo azylantů. EU podporovala brutální režim, proti kterému posléze bojovala.

Kyperský velvyslanec pro evropské věci Andreas D. Mavroyiannis připomněl, že evropská historie a dějiny celého lidstva byly formovány migrací. Lidé vždy migrovali do jiných zemí a hledali lepší život nebo nové možnosti pro obchod. Samotná Evropa má poměrně nedávnou zkušenost s nucenou migrací svých občanů z důvodu válek. Teprve v 80. letech 20. století vzrostl počet lidí, kteří začali o azyl žádat právě v Evropě. Podle slov kyperského velvyslance, by měly být evropské dveře otevřeny uprchlíkům, jelikož právo bydlet v bezpečí je jedním ze základních práv člověka.

Dánský ministr spravedlnosti Morten Bødskov ve svém projevu připomenul různé migrační trendy v Evropě a rozdíly mezi zkušenostmi a situací zemí okolo Středozemního moře a ve Skandinávii. Jako mnoho dalších řečníků konference podtrhl důležitost solidarity mezi všemi zeměmi Evropy. Morten Bødskov dále informoval o tom, že Evropské unii se podařilo domluvit na spolupráci v oblasti migrace s Marokem, Indonésií a částečně s Tureckem.

Na závěr byla probírána současná situace v Sýrii. Za posledních dvanáct měsíců obdržela Evropská unie kolem 60 000 žádostí o azyl od lidí, kteří utíkají před tamní občanskou válkou. Většina žádostí přichází do Německa a Švédska.

Výsledkem konference bylo uvědomění si důležitosti spolupráce mezi členskými státy Evropské unie v otázkách imigrace a potřebnost implementování celoevropských imigračních zákonů do legislativy každé země. Zároveň ovšem nezazněly žádné informace o konkrétních krocích v tomto směru.